Vårdslöshet vid deklaration

En löntagare — här kallad A — hade uppdragit åt en person, nedan benämnd B, att upprätta A:s självdeklaration för inkomståret 1955.

I samband med uppbärandet av honom tillkommande månadslön hade A från sin arbetsgivare emottagit lönebesked, vilka besked A emellertid icke plägat bevara; ej heller hade A haft för sed att föra anteckningar rörande de ifrågavarande lönebeloppen. På våren 1955 hade A — i likhet med vad som skett under de två sistförflutna åren — av arbetsgivaren blivit tillerkänd viss gratifikation. A hade i samband med deklarationens avgivande från denne erhållit avskrift av den löneuppgift som tillställts vederbörande TN. Ifrågavarande avskrift, enligt vilken A i lön under år 1955 uppburit 44.290 kr, hade A överlämnat till B för upprättandet av deklarationen. Emellertid hade sistnämnda belopp — i motsats till vad A hållit för troligt — icke inkluderat berörda gratifikationer, 3.000 kr. På grund härav hade B icke heller bland intäkterna upptagit gratifikationsbeloppet. (Däremot hade B — i överensstämmelse med A:s anvisningar — verkställt avdrag för bl. a. kostnader i anledning av de resor, A under samma år företagit i tjänsten, vilka avdrag avsett utgifter för kost och logi.)

Med anledning av vad sålunda förekommit yrkade åklagarmyndigheten — efter verkställd utredning — hos vederbörande underdomstol ansvar å A för vårdslös deklaration enligt 2 § skattestrafflagen enligt följande gärningsbeskrivning: I sin år 1956 avlämnade allmänna självdeklaration för taxering till inkomstskatt underlät A av grov oaktsamhet att upptaga en under år 1955 från arbetsgivaren uppburen gratifikation å 3.000 kr. Denna underlåtenhet var ägnad att för A leda till för låg skatt.

I den av domstolen avkunnade domen i målet redovisades bland domskälen utöver vad ovan relaterats jämväl bl. a. följande.

A har erkänt den gärning, åklagaren lagt honom till last, men bestritt, att oaktsamheten vore att anse som grov. Åklagaren har uppgivit, att A jämväl 1953 och 1954 mottagit liknande gratifikationer samt att nu ifrågavarande gratifikation av arbetsgivaren utbetalats någon gång under mars eller april månad år 1955. Till bevisning har åklagaren i målet åberopat deklarationsakten angående den av A år 1956 avgivna självdeklarationen, innehållande bl. a. dels ifrågavarande självdeklaration, dels vederbörlig löneuppgift, dels särskild kontrolluppgift beträffande det belopp om 3.000 kr, vilket ej upptagits i deklarationen, dels utdrag ur vederbörande PN:s protokoll, dels ock en av A upprättad och till PN ingiven sammanställning av de kostnader för kost och logi under tjänsteresor, för vilka A yrkat avdrag i ifrågavarande deklaration. — Domstolen finner sig icke kunna fästa avseende vid A:s uppgift, att han vid deklarationens upprättande icke beaktat den löneförhöjning, som ägt rum under inkomståret. Med hänsyn vidare till av A lämnad uppgift därom, att ifrågavarande gratifikation icke brukat upptagas i den vanliga av arbetsgivaren utfärdade löneuppgiften finner domstolen A icke haft giltig

Open access från www.skattenytt.se, 2026-10-30 15:54:48

ursäkt att antaga, att så skulle ha skett för inkomståret 1955. Härigenom finner domstolen, att A vid sin underlåtenhet att upptaga gratifikationen å 3.000 kr, förfarit oaktsamt. Med hänsyn vidare till de *utförliga* uppgifter, A kunnat lämna till taxeringsmyndigheten om sina utgifter i samband med traktamentsersättning och yrkade avdrag härför, finner domstolen det kunnat fordras, att A fört eller behållit motsvarande anteckningar angående sina inkomster, i synnerhet beträffande belopp av den storleksordning, som lönen och gratifikationen utgjort. — Domstolen finner därför oaktsamheten vara att anse som grov. — Därest deklarationen följts, skulle hava undandragits ett skattebelopp beträffande statliga utskylder av 1.320 kr och beträffande kommunala utskylder av 300 kr, beräknat å 30 skattekronor, eller av tillhopa 1.620 kr.

Med anledning härav dömdes A jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklaration att till kronan böta 1.500 kr.

A överklagade härefter domen hos vederbörande hovrätt.

I sin till hovrätten ingivna skrift anförde A bl. a. följande. A bestrede, att straffbar oaktsamhet förelåge. Vid bedömandet av oaktsamheten borde hänsyn tagas till storleken av A:s inkomst. Det icke upptagna beloppet vore med beaktande av A:s årsinkomst icke så högt, att oaktsamheten borde betraktas som grov.

Åklagaren genmälte, att enbart A:s jämförelse mellan storleken av å ena sidan det undandragna beloppet och å andra sidan A:s årsinkomst icke syntes böra läggas till grund för ifrågavarande bedömning, varför åklagaren för sin del bestrede ändringsyrkandet.

Hovrätten fann ej skäl att göra ändring i underdomstolens dom.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-10-30 15:54:48